

ВПЛИВ МОДЕРНІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

*Попело О.В., д.е.н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка»*

Сучасні умови функціонування підприємств формують нові виклики та стохастичні моделі ринкової поведінки. Якщо до недавнього часу вважалось прийнятним функціонування підприємства за принципами самовідновлювальної системи, то на сьогодні динамічність розвитку ринкових відносин та поява нових конкурентних технологій, продуктів чи послуг негативно впливають на конкурентоспроможність підприємства, що характеризується втратою здатності до самовідтворення через зниження ресурсоефективності.

Вирішення зазначених проблем лежить в площині прискорення модернізаційних процесів у нарощуванні конкурентоспроможності підприємств та забезпечення їх економічної безпеки.

У період активного реформування державними програмами та стратегіями, який відбувається в українській економіці останніми роками, для забезпечення конкурентоспроможності підприємств модернізацію необхідно реалізувати за такими напрямками та з дотриманням наступних умов [1-3]:

- комплексності стратегічної концепції реформування: обмеження щодо переліку реформ і часу їх реалізації, взаємозв'язок між юридичною та економічною підтримками, оцінювання реальних інвестиційних та інституційних, трудових та технологічних можливостей реалізації модернізаційних процесів;

- чіткість тактичних дій модернізації: недовиконання одних завдань може призвести до знецінення наступних етапів модернізації, при цьому успішність реформ визначається послідовністю виконання завдань та спадковістю реформування;

- швидка адаптація модернізаційного процесу: відповідні зміни стратегій та завдань щодо міжнародних та внутрішніх не прогнозованих впливів повинні бути ефективними та забезпечити неперервність реформ, при цьому резерви необхідно узгоджувати між загрозами негативних впливів та надмірним накопиченням капіталу;

- модернізаційні зміни інституційного середовища потребують на зовнішньому контурі міжнародної підтримки та сприйняття, всередині країни – задовольняти населення та забезпечувати узгодженість напрямків реформування.

Отже, модернізація впливає на конкурентоспроможність підприємств та забезпечення його економічної безпеки через комплексність, узгодженість, просторовість та стійкість реформ.

Література:

1. Tulchynska, S., Popelo, O., Garafonova, O., Marhasova, V., Tkachenko, T. (2021). The impact of modernization on the competitiveness increase of the enterprise and provision of its economic security. *Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues*, 24(S5), 1-9.
2. Vovk, O., Kravchenko, M., Popelo, O., Tulchynska, S., Derhaliuk, M. (2021). Modeling the Choice of the Innovation and Investment Strategy for the Implementation of Modernization Potential. *WSEAS TRANSACTIONS on SYSTEMS and CONTROL*, 16, 430-438.
3. Vovk, O., Tulchynska, S., Popelo, O., Tulchynskiy, R., Tkachenko, T. (2021). Economic and Mathematical Modeling of the Integration Impact of Modernization on Increasing the Enterprise Competitiveness. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 43(3), 383-389.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ІТ-РИНКУ

*Птащенко О. В., д.е.н., професор,
Алієв Е. Ш.*

Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця

Національні ринки інформаційних технологій є функціонуючими системами, які засновані на економічних законах та передбачають повну економічну самостійність, відповідальність господарюючих суб'єктів, свободу підприємництва, незалежне виробництво та купівлю-продаж ресурсів, продукції та послуг, а також засобів інформаційного виробництва, робочої сили, грошових коштів, цінних паперів.

В Україні національний ринок інформаційних технологій почав активно розвиватися у межах нормативно-правового поля, початок формування якого припадає на 90-ті роки ХХ століття. Так, Закон України «Про Національну програму інформатизації» визначає стратегічні напрями розв'язання проблеми забезпечення інформаційних потреб та інформаційної підтримки соціально-економічної, екологічної, науково-технічної, оборонної, національно-культурної та іншої діяльності у сферах загальнодержавного значення [1]. Регуляторна політика національного ринку інформаційних технологій України формується такими нормативно-правовими актами, як Закон України «Про доступ до публічної інформації» [2]; Закон України «Про електронний документ та електронний документообіг» [3]; Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» [4]; Закон України «Про інформацію» [5]; Закон України «Про основні засади розбудови інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» [6], а також численними підзаконними актами.

Економіко-організаційний механізм включає порядок регулювання інформаційної сфери України, зокрема процедури надання електронних адміністративних послуг, розбудови систем електронного урядування, створення загальнодержавних інформаційних систем в різних сферах